

Lies van Duijne - Manoch

16 augustus 1924 - 6 januari 2012

Selamat tinggal

De keuze van pap om in Nederland zijn loopbaan als militair voort te zetten was de reden dat zij in 1950, nauwelijks met elkaar bekend, trouwden. Familie werd haastig aan elkaar voorgesteld en snel werd er een feest georganiseerd want mam was de eerste dochter uit het gezin van 13 kinderen, die trouwde. En dat moest wel officieel. De huwelijksreis was per boot naar Nederland en wel met het troepenschip de Castelbianco.

Midden in de winter kwamen ze aan. Geen winterkleding, mam gehuld in de legerjas van pap. Vreemd dat deze zwartjes zo goed Nederlands spraken. Na 2,5 jaar in verschillende pensions doorgebracht te hebben, waar Adrie ook is geboren, werd hun in 1953, vlak voor de geboorte van Elvier een huis aangeboden in Enschede.

Omdat zij de eersten van de familie in Nederland waren, werden zusters en broers die later volgden bij hun ondergebracht. Het was een beetje inschikken maar het ging allemaal.

Trieste tijd kwam in 1959, toen Roland overleed op 3,5 jarige leeftijd. Mam is hier nooit overheen gekomen. Een kind verliezen is het ergste wat je kan overkomen.

Trouw werd er elke zondag een bezoek aan Roland gebracht om het graf te verzorgen. Werd er een reis gemaakt dan werd er eerst een bezoek aan Roland gebracht.

Mam was een echt familiemens. Niets liever dan man, kinderen, kleinkinderen en later haar achterkleinkinderen om haar heen.

Geleidelijk aan maakte Alzheimer dat ze steeds meer zorg nodig had. Pap heeft de zorg de eerste jaren op zich genomen, maar door het afnemen van zijn eigen gezondheid ging dit niet meer. Een oplossing vonden we in de liefdevolle opvang door Cromhoff, afdeling Glanerveld, waar ze 4 jaar heeft doorgebracht. In 2010 werd in kleine kring nog hun diamanten huwelijk gevierd.

Het is goed zo mam... selamat tinggal.

Zoveel bloemen,
zoveel kaarten,
zoveel warme woorden
zoveel belangstelling en
zoveel troost.

Hartelijk dank voor uw blijk van medeleven.

Familie van Duijne